

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SR, RB

Tuženik: Lietuvos Respublika

Prethodna pitanja

1. Treba li vrijednosti demokracije, vladavine prava, poštovanja ljudskih prava i pravde, koje su zajamčene u članku 2. UEU-a, i članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a tumačiti na način da zakonodavnoj i izvršnoj vlasti država članica daju neograničenu i isključivu diskrekciju ovlast da nacionalnim zakonodavstvom odrede primitke od rada sudaca u visini koja ovisi isključivo o volji zakonodavne i izvršne vlasti?
2. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a i članak 47. Povelje [Europske unije o temeljnim pravima], koji se, među ostalim, odnosi na neovisnost pravosuđa, tumačiti na način da dopuštaju državama članicama da nacionalnim zakonodavstvom uvedu pravila kojima se primici od rada sudaca određuju u visini manjoj od nagrade ili naknade troškova koje je država odredila za pripadnike drugih pravnih struka?

(¹) Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2023. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA
BALTIC CONTAINER TERMINAL/Valsts ieņēmumu dienests**

(Predmet C-376/23, BALTIC CONTAINER TERMINAL)

(2023/C 304/15)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u prvostupanjskom postupku i žalitelj u kasacijskom postupku: SIA BALTIC CONTAINER TERMINAL

Tuženik u prvostupanjskom postupku i druga stranka u kasacijskom postupku: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Dopušta li se člankom 178. stavkom 1. točkama (b) i (c) Delegirane uredbe 2015/2446 (¹) u vezi s člankom 214. stavkom 1. Carinskog zakonika Unije (²) da se posebni postupak u „slobodnoj zoni” zaključi a da u elektronički sustav za evidenciju nije unesen glavni referentni broj (MRN) kojim se utvrđuje carinska deklaracija da je roba stavljena u sljedeći carinski postupak?
2. Dopušta li se člankom 214. stavkom 1. i člankom 215. stavkom 1. Carinskog zakonika Unije te člankom 178. stavkom 1. točkama (b) i (c) Delegirane uredbe 2015/2446 da korisnik posebnog postupka „u slobodnoj zoni” zaključi navedeni postupak samo na temelju bilješke koju je carinski službenik unio u prijevoznu ispravu za robu (CMR) i koja se odnosi na carinski status te robe a da pritom osobno ne provjeri valjanost tog statusa?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje, koja je razina provjere u skladu s člankom 214. stavkom 1. i člankom 215. stavkom 1. Carinskog zakonika Unije te člankom 178. stavkom 1. točkama (b) i (c) Delegirane uredbe 2015/2446 dovoljna kako bi se smatralo da je posebni postupak „u slobodnoj zoni” pravilno zaključen?
4. Može li korisnik posebnog postupka „u slobodnoj zoni” imati legitimna očekivanja na temelju toga što su carinska tijela potvrdila da je carinski status robe promijenjen iz „robe koja nije roba Unije” u „robu Unije”, iako se u toj potvrdi ne navode ni razlog za promjenu statusa robe ni podaci koji bi omogućili da se taj razlog provjeri?

5. U slučaju niječnog odgovora na četvrto prethodno pitanje, može li, s obzirom na načelo pravomoćnosti priznato u nacionalnom pravu i pravu Unije, razlog za oslobođenje od carinskog duga nastalog na temelju članka 79. stavka 1. točke (a) i članka 79. stavka 3. točke (a) Carinskog zakonika Unije biti činjenica da je u drugom postupku pokrenutom pred nacionalnim sudom pravomoćnom presudom odlučeno da, u skladu s postupcima koje su utvrdila carinska tijela, korisnik carinskog postupka nije počinio nikakvu povredu u pogledu carinskog postupka „u slobodnoj zoni”?

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 1. i ispravci SL 2016., L 87, str. 35., SL 2017., L 101, str. 164. i SL 2018., L 192, str. 62.)

(²) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskem zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44. i SL 2022., L 43, str. 93.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2023. uputio Vestre Landsret (Danska) –
Anklagemyndigheden/ILVA A/S**

(Predmet C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anklagemyndigheden

Tuženik: ILVA A/S

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „poduzetnik” iz članka 83. stavaka 4. do 6. Opće uredbe o zaštiti podataka (¹) shvatiti kao poduzetnika u smislu članaka 101. i 102. UFEU-a, u vezi s uvodnom izjavom 150. te uredbe, te sudske prakse Suda Europske unije koja se odnosi na pravo tržišnog natjecanja Unije, tako da pojam „poduzetnik” obuhvaća svaki subjekt koji se bavi gospodarskom djelatnošću, neovisno o pravnom statusu tog subjekta i načinu na koji se financira?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li članak 83. stavke 4. do 6. Opće uredbe o zaštiti podataka tumačiti na način da prilikom izricanja novčane kazne poduzetniku treba uzeti u obzir ukupan godišnji promet na svjetskoj razini gospodarskog subjekta kojeg je poduzetnik dio ili samo ukupan godišnji promet na svjetskoj razini samog poduzetnika?”

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016. C 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.).

Tužba podnesena 14. srpnja 2023. – Republika Poljska/Europski parlament i Vijeće Europske unije

(Predmet C-442/23)

(2023/C 304/17)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)